

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben: 60 fillér.
1 óra . . . 1.80 fill.
Vidéken:
óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levelezés
és egyéb küldemény
czimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Örült asszony. — Megszöktette a fia feleségét.

Hat filléres vacsora.

Kolozsvár, szept. 9.

Harmincz esztendő óta tanulmányozza a katonai bölesesség, hogy mint lehetne a hadsereget meleg vacsorával ellátni.

A harmincz évi tanulmányozás első évtizedében megállapodtak abban, hogy a vacsora költségei egy krajczárra rughatnak. S ha bár meg se kísérelték ebből az egy krajczárból vacsorát főzni, a második évtizedben mégis rájöttek arra, hogy egy krajczárból nem lehet vacsorát főzni, felemelték tehát a vacsora költségét két krajczárra. Két krajczáros vacsorákkal se tettek kísérleteket s a harmadik évtized végén mégis úgy találták, hogy két krajczár se elegendő ahhoz, hogy a legénység megvacsorázzék, felemelték tehát a vacsora árát hat fillére, s a legénység most hosszas tanulmányozás után végre megkapja a 6 filléres potlékot.

Igazán, hat fillérért már fényes vacsorákat lehetne készíteni a legénységnek, mert a legénységi koszt eddigi silánysága mellett sikerült a katonai gyomor igényeit aunyira leszállítani, hogy egy három krajczáros vacsora náluk lukullusi lakoma számba megy.

Minduntalan hangoztatják hogy hadseregünket modern színvonalra kell emelni, de e mellett megfelelnek arról, hogy a modernkedés és a vacsora éppenséggel nem zárják ki egymást. Sőt ellenkezőleg! Ugy tudjuk, hogy inkább kellett a fizetéseket emelni, hogy tisztességes megélhetésük biztosítva legyen.

S ha tellett a tiszték részére, kell, hogy teljék a közlegénységnek is. Örök

szégyene a nemzetnek, hogy katonái, kiknek minden perczen el kell készülnie a halálra, éhes gyomorral térnek pihenni a napi fáradoalmak után.

Ha az ágyuk és ismétlő fegyverek kalibereit unosuntalan átalakítják, mely átalakításokkal milliókat szórnak az ágyuk és fegyverek torkába, szórjanak végre valamit a legénység gyomrába is, mely három évi nyomorgás után szinte elveszti arra való képességét, hogy tisztességesen táplálkozhassék akkor, ha a katona az uniformist polgári ruházattal fölcseréli.

Már pedig a nemzet nem azért adja oda fiát, hogy tönkre nyomorítsák a három esztendő alatt. A nemzetnek joga, sőt kötelessége gyermekeit úgy visszakövetelni, a mint őket a hadsereg szolgálatába adta, mert a nemzetnek is szüksége van fiaira, nemcsak a hadseregnek.

Viszálykodás a torony alatt.

Kolozsvár, szept. 9.

Arról értesültünk, hogy a főkapitányhoz és polgármesterhez nap-nap után följelentés érkezik egyik-másik tisztviselő ellen. A följelentő, ki keblő ember jónak látja a névtelenség piszkos leplébe burkoltan elmondani vádjait s így már egy sereg tisztviselőt hurezolt meg, tanács és rendőrségbélt egyaránt, anélkül, hogy vádjainak támogatására konkrét bizonyítékokat sorolt volna elő. A főkapitány és polgármester — hiszékeny emberek lévén — azonnal megidézék a szereplő korezmárosokat, magánembereket is, kiket a „szenyves jellem“ vádaskodásával az ügybe kevert és a tisztviselő ellen megkezdődik a hajszja, mely rendes körülmények között a teljes rehabilitáció útjára vezet.

Nem első eset ez, hogy ilyen sajnálatos dolgokról adunk hírt. És hogy nem szakítódik meg e dolgok folytonos láncolata, az nem a mi hibánk, hanem azoké, akik hitelt adnak a jel-

lemtelen följelentéseknek és vádaskodásnak. Hogy miképpen vegyül idegen elem a polgármesteri és főkapitányi szobák kontroverziójába azt nem kutatjuk; valamint nem érezzük magunkat kompetenseknek arra sem, hogy megítéljük, vajjon az egész affér keletkezésében miként játszik a számitás, politika, régi gyűlölség és szimpátia. Csak ujjal konstataljuk e nevetségesen sajnálatos ellenségeskedést; mely felszínre került minapában is.

Határozott ellenségei vagyunk mindenütt a személyes hajszának és alaptalan, szenyves dolgok hánytorgatásának, különösen egy olyan intézménynél, mint a városunk adminisztrációs teendőkre hivatott testülete, és a rendőrség. E két hely nem arra való, hogy helye volna valamelyik tisztárs helytelen, irigy vádaskodásának. Ez a visszaélés e két intézménynek eszményi fogalmával, melynek ezélljai — mint a sajtónak is — csak a közjónak szolgálata lehet, nem pedig mindenféle „magándolgoknak“ és egyéni célzatnak megtámasztása a közjó szolgálatának vértében.

Ha valaki bünt követ el, tessék meggyőződnie előbb arról csak azután vigyék ügyét magasabb forum elé, ahol ártatlanul bár, de meghurezolja minden esetben, egy névtelen följelentés alapján.

Nem ez az erkölcsi alapja a közigazgatásnak, melybe ma beleélik magukat a polgármester és főkapitány. Ilyen körülmények között egy oly terror keletkezik, amelyben senki sem érezheti magát biztonságban. Zavar támad, melyben senki nem tudja, mit tegyen, mit higgyen, vagy mit ne higgyen valónak. Nem szabad közönséges csatlósáivá sülyedni alatalóinknak és ne tegyük ki hivatalunkat magánérdekek és személyes támadások piaczává.

Ennyit és nem többet akartunk hasznos és figyelemre méltó tanulsággul följegyezni a tudomásunkra jött névtelen följelentésekből. A tanácsház mai képe egy szörnyű erkölcsi elfajulást tükröz vissza, amelyben jó lesz megállani, nehogy bomlásnak induljon minden tisztas alap, amit a tradíciók őriznek a hivatalos falak között, nehogy bomlásnak induljon minden bizodalom és rend a közszolgálatban, helyet adva egy anarchikus állapotnak, a melyben sem rend, sem biztonság, sem becsület nem lehetséges, csak marakodás az egész vonalon . . .

Elszöktette a fia feleségét.

Kolozsvár, szept. 9.

Csehor Antalnak, a nagy orosz írónak van egy remek novellája. „Lefelé a vizen“ — ez a czime. Kegyetlen valóságokat mond el itt az orosz tutajosok életéről, kik a Nérán usztatják lefelé ügyesen összevert alkotmányukat. Lehet, hogy nem is típus a novella öreg tutajosa. Csak egyetlen eset durva, aljas hőse ez az ember, ki saját gyámolatlan fiának vad, nagy csontu feleségével üz szerelmi viszonyt.

Ehez hasonló eset történt tegnap nálunk: Brugesz István téglamunkás elszöktette saját fiának feleségét.

Brugesz István állítólag még leánykorában szerelmi viszonyt folytatott Borsa Böskével, ki később menyé lett. Fiát erőszakal készítette arra, hogy a leányt feleségül vegye.

Mikor ifj. Brugesz István megtudta tegnap, hogy felesége édes apjával szökött meg, föl akasztotta magát, de a szomszédok még idejekorán megmentették a haláltól.

A megszökött apát és feleséget most köröztetik, mert az asszony magával vitte férjének összes holmiját és 140 korona készpénzt.

Panasz egy főhadnagy ellen.

— A katona életből. —

Kolozsvár, szept. 9.

A katonáéknál divó basáskodás némely kulissza titkait nyilvánosságra szoktuk hozni, bizonyosságul annak, hogy nem mind szigorán vett „katonai titok“ az, ami a kaszárnnyak néma falain belül történik. És hogy okuljon a kinos véradózók serege a militaria korhadnt intézményének ferdeségein itt adjuk egy tartalékos katonának levelet, mely nagyon érdekes dolgokról számol be.

Ime a sorok:

„Tekintetes szerkesztőség! Ismerve szokimondásukat, ismerve azon eléggé meg nem hálálható tevékenységet, melyet a közügy érdekében kifejtének, bizvást járulok önök elé, mert tudom, hogy helyet adnak soraimnak. Panaszom a militarizmus körül

utazik. A militarizmus körül, mely annyi titkát nem takarhatta már le lepellel a m. t. szerkesztőség miatt, és amely minden panasz dacára még mindig bő anyagot nyújt egy cikkek megszerkesztéséhez.

És most rátérek a magam esetére. Mindenekelőtt előrebocsajtom azt, hogy három évi tényleges szolgálatom alatt soha büntetve nem voltam. És aki ismeri a közös hadseregben már rendszerre vált brutalitásokat, az tudja, hogy mit jelent a „büntetlen” szó. De amit eddig elkerültem, azt megadták utolsó fegyver gyakorlatom alkalmával — négy napi szigorított fogásban: végkielégítésül. Miért is kaptam ezt a négy napot?

A katonai bakancs volt okozója „balesetemnek.”

Saját cipőmet használtam, s mert ez nem volt innyére egyik hadnagyomnak, egyesbe zártak négy napig.

Bizony ilyen a katonák élete. Altiszt, tiszt egyforma gorombán basáskodik velünk, kivéve Eibel főhadnagyot, ki áldott egy embere az 51-ik gyalogezred 4-ik századának.

Leszerelésem előtt 2 nappal vette észre Heinis Adolf hadnagy ur, hogy a saját cipőmbé járok. Reám rivalt, hogy rögtön vessem le. Hiába mondtam, hogy a bakancsom rossz, hogy abban nem lehet járni. A válasz „Halt's Maul, du Schwein, du Hund!” volt, mert ez a mi titulusunk.

A hadnagy ur megparancsolja, hogy csakis abban a bakancsban szabad járni. Kénytelen voltam vele, habár minden lépésnél tüszúrásnyi fájdalmat éreztem lábaimon.

Második nap zsinoggal kellett megkötni a bakancs talpát, hogy el ne vesszen. A miért a hátul jövő tiszturak az őrmestert meg is szólították.

Eddig rendben volnánk, csak hogy az én lábaim nincsenek rendben. Mert két napig jártam abban a bakancsban, de az elég volt ahhoz, hogy két hónapra nyomorékká tegyen.

Még valamit a hadnagy urról. A ki azt hiszi, hogy a hadnagy ur Heinis szigorú és kötelességüdü tiszta az nagyon téved. A hadnagy ur volt megbízva itt Kolozsvárt a bevonulásunk alkalmával a zsold kifizetésével.

Kaptunk is két napi zsoldot és két napi étkezési díjat és kenyérpénzt. De az altisztek és őrzetők tudvalevőleg több zsoldot kapnak mint a közember. Am a hadnagyur egyformán fizetett minket. Mindenkinek egy koronát adott.

Mikor felszólaltunk, hogy a nekünk járó összeg nem felel meg az előírásnak, azt a választ kaptuk, hogy nem igaz, majd utána néz.

Másnap tényleg kaptam még 3 krajczárt. De 5 krajczár még mindég ott maradt. És emlékszem rá, hogy egy Szőke nevezetű szakaszvezető csak erélyes fellépés után kapta meg a zsoldját,

Menjünk tovább. A hadnagy ur meg volt bizva az első zászlóalj tartalékosait a hadgyakorlatról Kolozsvárra szállítani. A parancsnok úgy tett eleget, hogy Tövisen gyors vonatra ült és előre jött.

Mi tartalékosok 13 napra voltunk behíva, de csak 14-ik nap délután szereltünk le. És már este volt, mikor az igazolványt megkaptuk, úgy hogy a legtöbb tartalékos még az esti vonatról is elkésett. Ezek után járt volna nekünk a 14-ik napon zsold és étkezési díj és kenyér pénz. De meg is kérdeztük a hadnagy urat, hogy miért nem fizetik ezt nekünk, mert a legtöbb tartalékos szegény ember és rá van erre szorulva. Azt a választ kaptuk, hogy az ezred ezt nem utalványozta ki.

Most azt kérdelem én, milyen jog alapon tagadta ezt meg az ezred? Vagy miért nem szállított minket úgy haza, hogy a 13-dik napon leszereljünk? Tudtommal van egy miniszteri rendelet, a mely azt mondja, hogy minden bevonuló tartalékosnak az utiköltségét tartozik az ezred menet és jövet fedezni.

És történt az, hogy a negyedik századnál nem kaptak az ideutazásért egy fillért sem, csak hazamenetelért. Vagy talán a többiek sem kaptak? Az az ezredes ur dolga megvizsgálni.

A hadnagy ur azt mondta, hogy a század nem utalványozta ki. Azt hiszem, hogy az én ügyemben is szabálytalanság történt.

Ennek megvizsgálását az ezredes urra bízom. Továbbá aján-

lom az ezredes ur figyelmébe a 4-dik századot, hol a pihenő napokat nem tartják be, mint más századnál, hanem ruha vizsgát tart az őrmester ur Tót, a helyett, hogy a legénység pihenne. Én kértem a kapitány urat, hogy vezessen engem ezred kihallgatásra, mert ezt jogom volt kéni. De a kapitány ur ezt megtagadta tőlem.

Igy kénytelen voltam a nyilvánosság elé lépni ezzel az ügygel.

tisztelettel

Egy tartalékos

a 4-ik sz.-ból (51 gy. e.)

E levelet olyan kézről kaptuk, hogy annak minden egyes betűjéért nyugodt lelkiismerettel helyt állhatna e kommentár írója. Addig is, míg újabb adatokat nem tárgyalunk le a nyilvánosság előtt, kíváncsian várjuk az ezredes ur és a megváltott tiszt intézkedéseit.

Az anyós válni akar!

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, szept. 7.

A napokban történt ez eset a királyi törvényszéknek abban a szobájában, hol a válni készülő házas feleket hiába kísérel meg összebékíteni a bíró. Ott állott az előszobában egy ennyivalóan csinos menyecske, egy férj és az anyós!

Az anyós hátat fordított a nőnek, pillantásra sem méltatva őt, a menyecske pedig olykor-olykor odapislantott a csinos férj felé.

S a férj szeme átsugott az asszonykához:

— Hát igazán el akarsz hagyni? . . .

— Ha muszáj! . . . sugárzott vissza fájdalmasan a menyecske szeme.

— Pedig hogy szeretlek . . .

— Én én! . . .

Aztán nézték egymást buzgon. Édes, szerelmes, lágy, tekintettel; belemerültek egészen ebbe a kedves foglalatosságban. Egyszer csak e nevüket szólították. Az anyós intett a leánynak s ezzel előre ment. A kis menyecske sohajtva ment nyomába. A férj szintén. A fiatalok összetalál-

koztak a küszöbön. A férfi elkapta az asszonyka kezét és bánatosan sugta oda neki:

— Jön?

— Megyek! sugta vissza az asszony. Az ajtó pedig becsapódott mögöttük elválasztván őket a ház menyörgő gépezetétől. Odabent pedig megszólalt az anyós.:

Ejöttünk, válni akarunk!

A bírák, a jegyző csodálkozottan néztek feléje. Az anyós is hátranézett, de bizony nem volt ott sem a leánya, sem a veje.

— Megszöktette a leányomat! kiabált torkaszakadtából és az ablakhoz rohant.

És éppen csak annyit látott, hogy a vő mint emeli az ő leányát kocsiba, s hogy odasimul ahhoz a szörnnyeteghez az ő hálátlan gyermeke.

És míg az anyós megsemmisülten egy székre rogyott, a jegyző, a bíró, a teremszolga, de még a pajkos napsugarak is összemosolyogtak:

— Oh azok az anyósok! . . .

HIREK.

Kolozsvár, szept. 9.

— **Esküdtszéki tárgyalások.** A kolozsvári esküdtbíróóság ma kezdte meg őszi működését. Sorrendjébe nagyobb részt sajtóügyében vannak. Ma Csengeri Árpád m. á. v. kalauz ügyében hoznak ítéletet, ki nyílttérben Malatinszky Lajost meghurcolta. Szeptember 11-én Szász Ödön, 13-án Székely Béla és 16-án Richtzeit Artur hírlapírók sajtóügyében ítéleznek. Első az „Ujság” hasábjain megtámadta a kolozsvári vasuti üzletvezetőséget. Székely Béla a „Kolozsvári Ujság”-ban szigorú kritika tárgyává tette a katonai brutalitásokat, Richtzeit Artur, Sándor József képviselővel áll szemben, kit az Emke-papír és gyűjtők ügyében a „Kolozsvári Friss Ujságban” megtámadott. A tárgyalásokat az igazságügyi palota új termében tartják meg.

— **A kolozsvári kis- és középkereskedő társulat lobogója.** Már megemlékeztünk arról, hogy a kis- és középkereskedő társulat a Mátyás- király szobor leleplezés ünnepségével kapcsolatosan

Boldogságukban elröppent felletők az idő és Bán eljött — bucsuzni.

Akkor játszotta neki utóljára azt a szerelmes ábrándot, a mely úgy megfelelt az ő lelki állapotuknak, melyet Bán oly gyönyörködve hallgatott, mely beszélt helyettök, kik csak szeret-hettek.

Mikor a dal véget ért, valami fájó sejtelmes érzésről beszélt akkor neki Imre:

Ugy érzem — mondta — hogy elveszítelek!

Kaczagva igyekezett eloszlatni a fiu aggodalmát, de maga is igen különös hangulatban volt. Valami tikos fájdalom szorította össze szívét s mikor Bán eltávozott könny ragyogott pilláin.

(Folytatása következik.)

TÁRCA.

Elza.

A „Kolozsvári Ujság” tárcaja.

Írta: Boldogh Lajos.

És mily másképp történt

Miért is nem tudja feledni a multat? Miért is nem tudja feledni Bán őt, még mielőtt bekövetkezet volna a tragédia? Hiszen ha feledni tudtak volna, nem történt volna semmi; Bán még mostan is élne s tán látná az ő boldogságát s ezt látva szintén boldog volna. De feledhet-e ők, kik úgy szerették egymást? Lehetne-e kiölni a szívből az érzést, mely gyökeret vert benne? Bán megmutatta, hogy csak úgy lehet, ha a szív is megszakad belé.

Igen véletlenül szerettek.

Mikor Bán megjött Pestről a vakációra, boldog örömtől dobogott az ő szíve, hogy százszor is az ablakhoz futott, vajjon jön-e már? S a mint a kocsis befordult az utcába s megpillantotta a daliás fiu örömtől sugárzó azczát, az övéből minden vér eltűnt, de a másik pillanatban mélyen elpirulva, édes mosolylyal ajakán fogadta Bán üdvözlését. Alig várta akkor, hogy eljöjjön a megérkezett, hogy megkérdezze tőle, gondol-e reá? szereti-e még?

S mikor aztán eljött, néma örömmel nyújtotta kicsi jobját a fiunak, ez meg mély hódolattal megcsókolta a bársony fehér kezét. Abban a gyöngéd és mégis oly szenvedélyes kézcsókban benne volt a távollét okozta minden fájdalom, a kedves viszontlátás minden öröme, s mikor belenéztek egymás szemébe, tüzes tekintetök mikor találko-

zott, akkor ő úgy érezte, hogy nem kell már kérdeznie, gondolt-e rá Bán, szereti-e még úgy, mint azelőtt? Hiszen eljött hozzá, hogy az ő kicsi fehér lelke a vágyakozásban ki ne fáradjon.

A szép nyári alkonyon ahogy sétáltak a park fái közt, szót sem szólván, hallgatva a tücskök cziripelését, ő szőke főtös fejét a daliás fiu mellére hajtotta, kis keze a Bán kezében nyugodott és abban a meggyőződésben, hogy nem szakítja el őket egymástól soha senki, nagyon boldogok voltak. Az egyik rózsáról virágot szakított le Bán s neki nyújtá.

Eljegyezlek — mondá — magának e kis virággal. Ő megcsókolta a szép fehér rózsát kebléve tüzte, és hálából megcsókolni engedte homlokát.

Aztán úgy eltűnt az a két hónap, mintha csak két hét lett volna.

avatja fel a társulat lobogóját. A rendező-bizottság a felavatást oly nagy arányú ünnepség keretében óhajtja eszközölni, hogy az akkor itt időző idegeneknek is alkalmat nyujtsanak az erdélyrészi kereskedők megismerésére, mint a kik minden hazafias szép mozgalminkban előljárjanak. Így mint értesülünk a felavatást követőleg este nagy hangversenyyel egybekötött zártkörű táncestet rendeznek. A hangversenyen a többek közt nemzeti színházunk két kiváló művésze Tompa Kálmán és Kassai Károly is részt vesznek. Tompa Kálmán írja az avatásra az ódát, s ő fogja elszavalni. Védnökökül és díszvendőkül társadalmi életünk kiváló szereplőit kérték fel, hogy ez által is emeltesék az ünnepély fénye. — Az előjelekből ítélve tehát derék kereskedőink szép ünnepe sikerültnek ígérkezik, a miben a társulat elnöke Havas Lázár, valamint alelnöke Löbli Mihály, mint a rendező-bizottság elnöke, és Csokonai Vitéz Mihály a társulat titkára fáradoznak a különböző bizottságok tagjaival karöltve.

— **Az 100 éves Kossuth évforduló.** Szvacsina Géza polgármester Kossuth Lajos 100-ik születésnapjának évfordulójára vonatkozólag az alanti fölhívást boesájtotta a polgárokhoz: Polgártársak! Ez év szeptember havának 19-én száz esztendő évfordulója lesz Kossuth Lajos születésnapjának. E történelmi nagy napra hálás kegyelettel emlékezik vissza a nemzet és az évforduló napján országsszerre hazafias ünnepségek rendeztetnek. Kolozsvár szab. kir. város törvényhatósági bizottsága is f. évi augusztus hó 29-én tartott rendkívüli közgyűlésében hazafias lelkesedéssel egyhangúlag elhatározta, hogy e nagy jelentőségű évfordulót megünnepli, az évforduló napján, ez év szeptember hó 19-én, rendkívüli közgyűlést tart; középületeit fellobogózza s azoknak az ünnepély napjának első estélyén leendő kivilágításáról gondoskodik. Polgártársak! E nagy jelentőségű nap nem csak Kolozsvár város törvényhatósági bizottságának, de a város összes hazafias polgárának is ünnepe lévén, hazafias tisztelettel felhívunk, hogy ünnepeljenek e napon és az őszinte kegyelet külső jeléül az évforduló napján lobogózzatok fel házatokat és az ünnepély napjának elsőestélyén világitatok. Szvacsina Géza, kir. tanácsos, polgármester.

„Kiszúrták a szemét; öt krajczár!” Ilyen kiáltással szágulda keresztül két ember a sétateret. Honuk alatt nagycsomó „Ellenzék”-kel rohantak a járókelők felé. „Ellenzék”-kel, mely

eddig mindig keztyüt huzott, ha kolportással rendelkező lap-társát kezen szoritotta. Mi semmi különöset nem találunk ebben s mindössze csak azt jegyezzük meg, hogy amit az „Ellenzék” öt krajczárért megcselekszik azt a krajczáros lapok 2 fillérért végrehajjták, még ha „szemszurásról” is beszélünk. Hát kérem szeretettel ez a paklizás mégsem járja! . . . Vajjon milyen számosak is a rikancsai?

— **Italmérők figyelmébe.** Az italmérési illetékeknek az 1903—1905-ik évekre leendő kivételezése czéljából a kolozsvári m. kir. pénzügyőri bizottság által, a bor-italadó alá eső cikkekről és bor kimérésével, valamint elárúsításával foglalkozó felekről s az ezek által 1901. évi július hó 1-től 1902. évi június 30-ig kimért, illetve elárúsított bormennyiségekről szerkesztett összeirási jegyzék f. évi szeptember hó 6-ától f. évi szeptember 13-ig, 8 napi közszemlére kitéve van. Miről az érdekeltek azon hozzáadással értesítettnek, hogy az összeirási jegyzéket a fent kitett idő alatt a városi adóhivatal király-u. 23. sz. alatti irodájában megtekinthetik és netaláni észrevételeiket az abban kitüntetett forgalmi adatokra nézve írásban benyújthatják.

— **Meglopta az apját.** A fiui hűségnek fura jeléül adott tegnap tanubizonytságot Német János szolgálgegyény. Meglopta a saját apját 50 koronáig s nem is származtatta vissza a pénzt, míg az öreg följelentés nem tett ellene. Külön panaszt nem emelt fiára az agg napszámos.

— **Örült asszony.** Nagy patáliát rögtönzött tegnap délután a Mátyás király-téren egy szerencsétlen nő, ki epileptikus rohamokban szenved. A Segesvári-féle fűszerkereskedés előtt hirtelen rájött betegsége és a járókelőkre támadt, kiket goromba szavakkal terrorizált. Közben átölelt egy kis fiucska és magához szoritotta úgy, hogy közel állott a halálhoz. Mikor a nagy csoportosulásra rendőr közeledett a helyszín felé a szerencsétlen asszony elmenekült. Nevét nem tudták meg.

Színház és Művészet.

Peleskei nótárius. Olyan estéje volt tegnap színházunknak, mely ünnepszámba megy a vidéken, sőt még a fővárosban is, ha Szentgyörgyi István tölti be a peleskei nótárius karakterisztikus szerepét. Az a hév, az az egyszerűség, a művészi tökély-

nek az a magassága, mely tegnap minden egyes szaván, mozdulatán átfutott a mi jó Szentgyörgyinknek — bámulatba ejti a szemlélőt. Nem tudjuk, hol nagyobb. A hortobágyi gulyások jeleneténél, avagy mikor a vasas németek bizalmatlan körébe kárhoztatja a sors. Egyforma mindenütt és minden jelenése fölüláll kritikánkon. A darabban Gergely Giza, Miklósi Margit, Árpási Kata, Váradi Dezséri, Papp, Heltai, Kassai és Ligeti vettek még részt méltó társaiként a „peleskei nótárius”-nak.

Színházi műsor:

Szerda: Széchy Mária.
Csütörtök: X asszony.
Péntek: Kolár V. hangversenye és Nőuralom.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, kedd szept. 9-én
Aszalai uram leányai
Szinmü. Irta: L. Arronge H.

SZEMÉLYEK:

Aszalai Mihály	—	Dezséri
Borbála	—	Laczkó
Emilia	—	T. Halmi
Róza	—	Tóvölgyi
Sárika	—	Pécsi
Pataki Sándor	—	Kassai
Szántai Leó	—	Tompa
Csengei	—	Váradi
Csengeiné	—	K. Árpási
Parányi Eduárd	—	Papp
Kegyes, orvos	—	Szegő

Kezdeté este 7 órakor.

CSARNOK.

Kutyából nem lesz szalonna.

Irta: Homok.

Hát mondom, Korom Péteren másként segített a mindeneket kormányzó isteni akarat. Neki erőt adott, türelmet és nagy nyugodtságot, Nézte szótlanul (bár nagy fájdalommal), hogy miként kerül ismét vissza abba a nagy árvaságba, melyből az asszony huzta ki most esztendeje.

Mert csak a bolond nem gyanakodna, mikor látja, hogy a Julesa mostantól fogva mindig pötykében jár. Még dolog közben is a lábain van az ünneplős papucs. A ruha meg mindig olyan, mint a patyolat. Tiszta. Fényes és vasalt. Aztán meg Bárkányi János is, mindennap többet, többet biz rá. Ó vele szedetű össze a tojást, csirkét, azután fölülteti maga mellé az ülésre és men-

nek együtt a városba, a heti-piaczra. Így megy ez hetenkint egyszer, kétszer. Mikor aztán előkerült, kaczagva mutatta ezt, amazt az urának.

— Ide nézz, Pétör . . . Ilyen tétüled nem feslik.

A kérgestenyérű ember kidolgozott, fáradt tagokkal nézte a selyem kendőt, a czifra ruhánakvalót, máskor meg a szép csikós harisnyákat, más-egyebet, amit ajándékba kapott Bárkányitól és csak annyit mondott:

— Nem lehetők én arrul, hogy szögény vagyok! Mit csináljak, lopjak? . . .

(Folytatása következik.)

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

BERNÁTH E. SÁNDOR

varrógép, kerékpár nagyraktára
hangszerüzlete * Kolozsvár.

Motorerőre berendezett mechanikai műhelyemben a javítások gyorsan és olcsón elkészülnek.

Kerékpárokat veszek, becserelek és kölcsön is adok. Tanítási díj 6 korona.

Müller utóda

SOMLYAI M.

Kolozsvárt, Kossuth Lajos-u. 4.

Ajánlja: üveg-, porcelán-, lámpa és háztartási eszközök raktárát.

Lámpa javítások, képkeretezések eredeti gyári áron.

Alapított 1877.

Telefon 77 sz.

KAHAN N. SAMU
szesz nagy kereskedő
Likör- és Rum gyáros.
Kolozsvár, Deák F-u. 21.
Ajánlja saját főzött seprő és szilva pálinkát továbbá valódi angol és belföldi Rumot és mindenféle Liköröket.

Nagyon és kicsinyben. Szolid árak mellett.

HALLÓ!

Uj tűzifa üzlet.

A legjobb és legolcsóbb tűzifát Löbli Dániel és társa uj tűzifa üzletében lehet megrendelni.

F a t e l e p: Vasuti csuzda.

Megrendelhető

Löbli Dániel

fűszer üzletében * Heltai-utca 7. sz. * * *

HALLÓ!

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

• teljesen feloszlik. •

30, 40, 50%-al leltári áron alól

eladatnak:

Férfi öltönyök — — 4 frttól kezdve
Fiu öltönyök — — — 2 frttól kezdve

Gyermekek öltönyök — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó.

APRÓ HIRDETÉSEK:

LEVELEZÉSEK.

Kököröcsin. Levele van a kiadóba.

Lovag. Levele van a kiadóban.

Ábrándos lelkü. Levele van a kiadóban.

Remény. Levele van a kiadóban.

Lilike. Mindjárt odaérkeztemkor fölismertem kegyedet és viszont, azt hiszem, kegyed is. Azonban nem voltam elég bátor, hogy bemutatkozhassam. Ugyanis azt elfeledtem megírni, miszerint valami jellel tudatni méltóztatnék, hogy lehetséges a bemutatkozás, illetve nem zavartatik. Kérem a legközelebbi randevout, ha lehetséges, kitűzni. Akkor majd a hazamenetelnél megkönnyítem az utat, t. i. a mi az ernyőt illeti. A viszontlátásig — Gönödör haj.

Bakfis lánynak, ki szelemes és csinos, társaságát keresi egy ifjonz, — Levelet „Ifjonz“ czimen,

Független csinos fiatal özvegyasszonynak megismerhetését óhajtom, — ki hajlandó volna az édes szerelem mibenlétére megtanítani, hogy azt állandóan kellemes szórakozás mellett még édesebbé varázsolhassam. Levelet kérek „Simpattia“ czimen kiadóba. Discretio biztosítva.

Csinos fiatal barna asszony érdeknélküli megismerhetését óhajtom, a ki és a kívül állandóan szórakozva kellemes perczeket tölthetnék el. Levelet kérek „Intim“ czimen a kiadóba. Discretio biztosítva.

Egy művelt, intelligens

urinónél szállást nyerhet szintén magános, szerény igényű urinó, utbaigazítást ad a kiadóhivatal.

Fiatal, csinos barna asszonynyal óhajtanék ismeretséget kötni. Levelet kérek „Zoltán“ czimen a kiadóba.

16—18 éves ügyes művelt leány ismeretsége után vágyik egy 26 éves intelligens fiu. Levelet kér a kiadóba „Ábrándos lelkü“ jelige alatt.

Vagyonos uri asszony barátságát keresi egy ügyes fiatal ember, ki minden parancsát teljesítené. Levelet e lap kiadójába vár „Szegény fiu“ czimen.

Nagyon csinos, barna fiatal ember, csinos fiatal özvegy asszony ismeretséget óhajlja. Levelet „Vigasztalás“ czimre a kiadóba kérek.

Szőke asszony levelét, a mit ezelőtt 8—10 nappal irt „Róbertnek“ más vitte el, újolag kérek választ „Türelmetlen“ czimen.

KINÁLAT:

Tanításban gyakorlott, erélyes joghallgató tanítást vállal. Levelet „Szorgalom“ czimre a kiadóba kérek.

Gyermekeknek magántanítását elvállalja gyakorlott korrepetitor.

Finom házi zsir eladó. Kőváry-telep, Gépész utca 7.

KERESLET.

Vidéki szülők figyelmébe. Egy-két gyermek teljes ellátásra felvétetik olcsó díjazásért Sánczalja-utca 100 szám alatt.

Első rendű vasalónők

kerestettnek azonnali

felvételre a „Kristály“

gőzmosó intézethez.

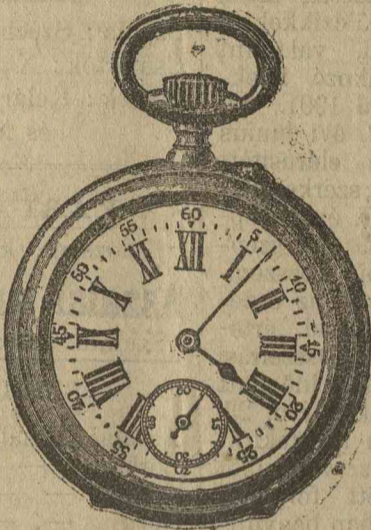
59 5-5

S ü r g ö n y !

Szathmári J.

órajavitó műhely tulajdonos

Wesselényi M.-u. S. sz. a.

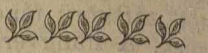

azért nem hirdet, mert
= sok a munkája! =

S ü r g ö n y !

Hirdetések

legolesobb árban felvállaltatnak lapunk kiadó-hivatalában.

Apró hirdetések

szavanként 1 kr (2 fill.) vétetnek fel.

Gergely András

épület, diszmű-bádogos és

takaréktűzhely-készítő

Kolozsvárt,

Timár-utca 10 sz., saját házánál (a főposta közelében).

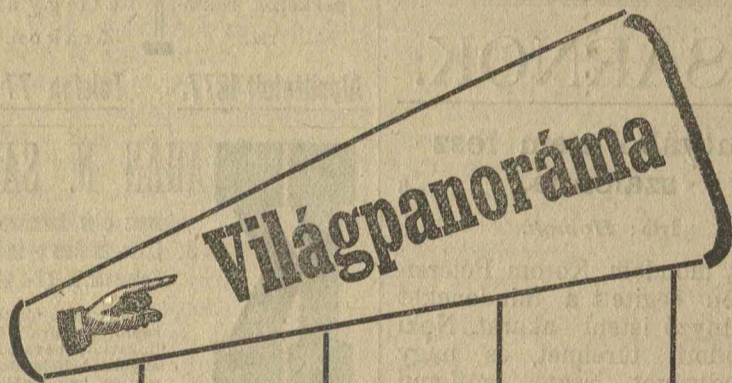
Üzlet és raktárhelyiség:

Wesselényi Miklós-utca 26. sz.

Elvállalok mindennemű épület és diszműbádogos munkákat, továbbá házfedelek, csatornák megfestését, javításokat úgy helyben mint vidéken. jutányos árban. Költség-előírányzatok és árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. 30 5-6

KOLOZSVÁRT, Szentegyház-utca 3. sz.

Egy képsorozat nem ismételtetik.

Egy képsorozat nem ismételtetik.

1902. Szeptember 7-től 13-ig

KELET TENGERI FÜRDŐK.

Belépti díjak: felnőttek részére 40 fillér. Tanulók, gyermekek és katonák örmestertől lefelé 20 fillért fizetnek. Jegyek előre válthatók Müller utóda Somlyai M. üvegkereskedésében Kossuth Lajos-utca 4. sz. Egy jegy 30 fillérjével. Előfizetés 8 jegyre 2 korona 40 fillér.

32 10-0

a Világpanoráma igazgatósága.

Keresztes Aladár

diszszobafestő és díszítési vállalkozó.

KOLOZSVÁR, Magyar-utca 23.

Van szerencsém a n. é. közönséggel, ugyszinte a nagyrebesült háztulajdonos urakkal tudatni, hogy a több év óta fennálló szobafestő és lakkirozó üzletemet tetemesen megnagyobbitva legujabb mintákkal berendeztem.

Elvállalok mindennemű festőmunkát, u. m.

szobák, disztermek, templomok, homlokzat (front) stb. festését úgy helyben, mint vidéken a lehető legjutányosabb árban.

Ugyszintén olvállalok a közelgő Mátyás szobor-ünnepélyre épület, erkély vagy ablakdíszítést saját vagy idegen tervrajz szerint.

32 5-35

Üzleti telep:

Magyar-utca 23. sz.

Munkafelvételi iroda:

Minorita-utca 6. sz.

ZÓNA HIRDETÉSEK.

ERZSÉBET

GŐZ- ÉS
KÁDFÜRDŐ
KOLOZSVÁRTT

Kis-Szamos-utca 1. szám.

KNAPCSIK és

● SZENTKIRÁLYI

uri és női

czipészek.

Első erdélyi

czipőfelsőrész készítőik.

KOLOZSVÁRT,

Deák Ferencz-utca 8-dik szám.

Index-képeket

készít

24 óra alatt

CSIZHEGYI S.

fényképész

Kolozsvárt,

Wesselényi Miklós-utca 3.

Braun Mihály

hangszerkészítő.

Nagy javító műhely, nagy

raktár az összes hangsze-

rek és azok alkatrészeinek.

Kolozsvár,

Wesselényi Miklós-utca 18.